

En honor de l'exemplar Patrici Don Evarist Fàbregas i Pamies

El per què d'aquest nombre extraordinari

FOMENT s'associa a la joia que experimenta avui el Centre de Lectura, amb la publicació del present nombre extraordinari, que vé a constituir una pàgina rellevant de l'història de Reus, que poc a poc va compaginant la premsa local. Algú la conservarà la col·lecció del nostre diari; quan menys serà guardada en el nostre Arxiu Municipal, i així, quan en dies llunyans algú es digni fullejar-la, distingirà el present de tots els altres nombres i per ell veurà que hom sapigué festejar tan bé com hem pogut el fet verament extraordinari del donatiu del bon patrici don Evarist Fàbregas i Pamies a favor del Centre de Lectura, a favor de la ciutat, posant al nostre Ateneu en condicions de poder complir la tasca social que li està encomanada.

Veus aquí explicat l'objecte del present nombre.

L'Evarist Fàbregas

La vida de Fàbregas, agitada, níviosa, incansable, ha seguit sempre el camí ascendent que correspon als homes de talent, d'energia i de bondat. Pel seu esforç passà de modest obrer a comerciant. Per la seva energia se sostingué en nostra comarca el partit federal i ell anà a la Diputació provincial, realitzant nobilitants campanyes de sanejament i purificació, i en Pi i Margall sortí elegit diputat a Corts per la Circumscripció. Per la seva voluntat, el Centre de Lectura afirmà la seva existència, primer al construir-se el Teatre i després a l'adaptar-se al regim modern en que actualment se desenrotlla. Per la seva acció, el nacionalisme republicà adquirí a Reus, volada i prestigi, portant els seus primers representants a l'Ajuntament. Pels seus mèrits anà a la Primera Tenència d'Alcaldia. Per la seva abnegació va ésser possible la normalització del servei públic de les aigües, quina Comissió ell presidia.

Quina vida més exemplar pot oferir-se a l'admiració i a l'agraïment de la Ciutat? Mentres ell anava solidant la seva posició, mentres la seva bondat i la seva honradesa s'imposaven en la

ascensió comercial, donava el seu esforç, el seu prestigi i el seu amor, als seus nobles ideals, a la ciutat de Reus i al Centre de Lectura.

Un dia l'Evarist Fàbregas es passejava pel port de Barcelona i obría el pit a l'aire del mar i contemplava somrient l'immensa corrua de vaixells i deixava anar la seva mirada cap allà dins l'horitzó com volguent saborejar un xic la grandesa que s'endeuina en l'unió del cel blau i pur amb l'aigua dolçament quieta del nostre Mediterrani. De prompte es preguntà perquè ell no n'havia de tenir algun de seu de vaixell, quant tants i tants n'hi havien, i el pensament corregué velosament i donà la volta pels altres mars i els altres ports i semblà que passés pel dolç somni de presenciar com les seves ansies corrien pel món proclamant l'esforç i la bondat d'un home, passant triomfalment per les aigües infinites els seus amors.

Perquè no n'havia de posseir sisquera un d'aquells vaixells? En Fàbregas tornà a preguntar-s'ho a ell mateix i les seves energies tingueren des d'allavors una major expressió i les seves activitats comercials se multiplicaren. L'ideal se li imposava, dominador, suggestiu, imperatiu. I en Fàbregas tingué un vaixell i després un altre i més tart un altre... I ara quan torna a contemplar el mar li sembla encara més bell i encara més atractiu, perquè és per a ell, la visió del somni feta realitat.

En Fàbregas deixà la presidència del Centre de Lectura, en el moment d'entrar l'entitat a dintre d'una nova modalitat en la significació general de les associacions culturals.

Ell tancava un període de la vida del Centre i en quedava apartat el començar la vida nova. El cor se n'hi anava, però no podia ésser-hi, perquè

les seves activitats particulars prenién més volada i no podia seguir destinant-hi els seus esforços i el Centre havia de reposar de l'apassionament manifestat en el nou període constitucional.

Pero en Fàbregas no l'abandonava al Centre i seguia amb interès la seva vida i la seva ruta i les seves manifestacions. Perquè no ha de tenir la casa pròpia? va dir-se més d'un cop, pensant amb els inconvenients eco-

nomics amb que s'havia de lluitar. i era digne del nom que l'amic li posava: Teresa Pamies. La mare de Fàbregas, la santa dona que tingué un fill tan bonbadós, era la reina de la festa d'aquella tarde. El seu nom venerat aniria dient a les onades que siguessin suaus al passar el seu vaixell, perquè a les exquisiteses dedicades a una mare, fins les aigües del mar les han de respectar... I per la cara sempre riatera de l'home de cor, allavors hi passava una ombra de dolor i rodolava una llàgrima dedicada al record de la mare a qui el fill honorava.

I en el Centre de Lectura, en plena Assamblea general, en un moment de desbordament de les passions, en Fàbregas hagué de dir — i ho digué solemnement, amb aquella encantadora senzillesa seva: — Hi han dos grans amors en la meua vida: la meua mare i el Centre de Lectura. Fou un moment d'emoció per tothom i en els ulls d'ell espurnejà una llàgrima que ofrenava pel record de la mare morta i per la seva fe en el Centre de Lectura. Però en el xocar de les passions hi hagué qui no coneixent-lo, dubtà de la sinceritat de les seves paraules i avui veiem com en Fàbregas aixeca a la sublimitat de l'amor de la seva mare el seu amor al

Centre de Lectura. I doncs, diem avui a les passions, que si tornen a passar-hi pel Centre, siguin allí dintre entenimentades, que fins als extraviaments hi cap demanar respecte i estima per a una entitat que serva alhora el patrimoni espiritual del nostre poble i la gran gentilesa i amorositat de l'excels patrici.

No més cal mirar-vos els ulls i se us coneix la bondat. Se sab de vos, tota la vostra vida, sense una nota gris, sense un petit tort per retreure-us, però, així sí, plena de bonadotes accions, de generosos sacrificis, de nobles delicadeses. Heu sigut bon fill,

bon amic, bon ciutadà, i en l'hora suprema de la vostra vida heu estat a la algaría que corresponia a la vostra executoria.

Us voldriem retre l'homenatge degut i no sabem trobar-ne l'expressió. Diuen que l'agenollar-se, barret en mà, davant l'homenatjat, és el màxim de la efusió. I per si no us agrada, deixeu que ho fem abraçant-vos, clavant els nostres ulls als vostres i dient-vos: Tingueu-nos per amics, excels patrici!

El donatiu

de l'Evarist Fàbregas al Centre de Lectura

Amb més precisió de lo que nosaltres podríem fer-ho, explica tot el procés de l'exemplar donatiu, el parlat pel President del Centre, nostre bon amic Pere Cavallé, en la reunió general darrerament celebrada. Per això ens permetem reproduir-lo a continuació:

«El Centre de Lectura, diu, en sa ja llarga i gloriosa vida, ha tingut dies de ventura, moments de goig, però cap d'ells pot comparar-se, per la seva transcendència, al dia d'avui, quina data s'escriurà en lletres d'or no sols en l'història del Centre sinó també en els Anals de la nostra ciutat; perquè el Centre de Lectura no és una societat comparable a cap altra, no és un nucli d'homes de significació determinada: el Centre de Lectura és la ciutat mateixa, perquè el seu ideal és el punt de convergència de tots els homes, siguin quines siguin les seves idees socials o polítiques. Serà una data memorable la d'avui mercès a la generositat d'un dels nostres ex-presidents, d'un dels nostres consocios, l'Evarist Fàbregas i Pamies, que mostrant-se generós amb el Centre, converteix en realitat una de les més fondes il·lusions de la seva vida.

Com tots sabeu, l'amic Fàbregas, feia anys, molts anys, que sentia el fervorós anheli de dotar al Centre de casal propi. I aquesta aspiració seva, no era més que'l re florir del desig de tots els homes que han passat per les Juntes de nostra entitat des dels dies llunyans de la seva fundació. Si se n'han fet de cábales, si s'ha tractat de resoldre'n de problemes econòmics per arribar al fi desitjat! però sempre, en totes ocasions, els més ben orientats, els més voluntariosos, s'han estrellat davant la resistència que oposa a tota obra de conjunt, el caràcter marcadament individualista que'n's distingeix. Però devia ser de justícia que'l Centre tingués casa pròpia i la tindrà

EVARIST FÀBREGAS I PAMIES

nòmics amb que s'havia de lluitar.

I en el pensament, aquest desig hi germinava. L'altre ideal també se li imposava, suggestiu, dominador, imperatiu.

També en la fantasia de l'amic, el Centre li deu semblar encara més gran i encara més noble, perquè la realitat d'avui es per a ell l'extasiació en el record dels somnis d'uns dies...

An en Fàbregas li hem vist espurnejar els ulls dugues vegades.

Erem al port de Tarragona i a dalt del vaixell hermós els seus amics ens desfeiem en alabances i en congratulacions. El vaixell era digne de l'amic

PERE CAVALLÉ i LLAGOSTERA
PRESIDENT DEL CENTRE DE LECTURA

m recés a la ja esmentada generositat del senyor Fàbregas, que als primers afalacs que ha rebut de la fortuna, ha volgut demostrar com era gran i sublim el seu amor al Centre de Lectura. Tan gran i tan sublim, que ell no volia un casal, per a la nostra entitat, sino un palau meravellós. I tant ho volia, que havia arribat a pendre cós el seu projecte d'aixecar un monumental edifici en l'illa de cases que limiten els carrers de Llovera, Lleona, Rechs i Plaça del Rei. El senyor Fàbregas començà per adquirir la casa coneguda per Cà-Borràs, prosseguint activament les gestions per a la compra d'altres finques col·lidants. Ell contribuïa a tant costosa empresa amb una quantitat important, però faltaven unes quantes cents mils pessetes que, adhoc comptant amb l'ajuda d'altre distingit patrici i de diferents socis del Centre, i amb l'esperança d'aconseguir fortes subvencions d'entitats oficials, s'havia d'aplaçar definitivament la realització completa del projecte. Estudiat amb detenció el plan vastíssim del senyor Fàbregas, la Junta de Govern va creure d'alt profit per al Centre aconsellar a dit senyor que enfocés les seves activitats a l'adquisició de l'immoble que té llogat el Centre i que ocupa des de fa anys. La Junta de Govern va preferir una realitat immediata a un projecte tant hermós com se vulga, però difícilíssim d'ésser portat a terme, tant més quant la casa en que actualment està instal·lat el Centre pot bastar per a totes les necessitats presents i futures de la societat, mitjansant les reformes que un arquitecte expert pugni projectar. Convençut el senyor Fàbregas pels raonaments de la Junta, va dir que no solament se feia seva la iniciativa, sino que essent el valor de la finca poc més que lo que pensava ell destinar al seu projecte, oferia per sí sol la quantitat necessària per a la adquisició i despeses d'escriptura i traspàs de la Casa Carrer Major número 15.

En conseqüència, la Junta ha fet les gestions necessàries a prop del propietari de l'immoble i té'l goig de manifestar als reunits que s'ha arribat a un acord: la casa a que'm vine referint ha sigut ajustada per la quantitat de 83.000 pessetes, i si no hi ha res de nou, el proper dia 17 se firmará l'escriptura a favor del Centre.

El senyor Fàbregas entregà les 83 mil pessetes i les que siguin necessàries per a les despeses abans dites, amb una sola condició: la de que si un dia el «Centre» arriba a desaparèixer, passi l'immoble a ésser propietat del A-

juntament, per a ésser destinat a fins anàlegs als de la nostra entitat: Museu, Biblioteca, Escoles, etc.. i amb la manifestació de que ell fa aquest llegat per a mentres el Centre no perdi el caràcter que fins ara ha tingut d'entitat merament cultural. No serà consignat en l'escriptura com a restricció aquest desig del senyor Fàbregas, perquè ell ffa en el bon seny, en l'amor al Centre tant dels presents, com de les generacions futures. I fa bé en fiar-hi, perquè la tradició, l'història, pesarà fatalment sobre els que hagin de governar nostra societat i si un dia hi hagués un home prou insensat que intentés desviar-la del seu camí, l'ombra dels que tingueren l'honor de fundar el Centre s'aixecaria per a fer-lo fracassar en sos propòsits.

Com se veu, el donatiu del senyor Fàbregas no pot ésser més desinteressat: tant, que jo m'atreveixo a calificar-lo de temerari. Per que, qui sab lo que pot passar al nostre amic, el dia de demà? Es que'ls homes no estem subjectes al va i vé de la sort? Es que no pot trobar-se en dies difícils, en moments desgraciats en que li manqui fins lo més necessari a la vida? I

quin fóra el nostre dolor, si aquest cas esdevingués, i el Centre no tingués manera de correspondre al desinterés que té avui el senyor Fàbregas! La previsió que no ha volgut tindre ell, l'hem de tenir nosaltres: espontàniament hem d'oferir-li l'abonament dels interessos del capital que ara ens dongui, des del dia en que les contingències de la vida l'obliguessin a reclamar-los.

La major gloria den Fàbregas

Fa ben prop de seixanta anys que un estol de reusencs entusiastes, de enamorats de l'ideal de cultura, de llibertat i progrés, fundaren el Centre de Lectura. Dona goig rellegir les primeres actes de les reunions que celebraven aquells homes, i d'una manera especial la que ressenya la constitució definitiva de l'entitat. Aquells homes, no pas gent docta, sino tots artesans, humils obrers, tenien plena consciència de l'obra trascendental que emprenién, i aixís veïem com en els seus parlaments, que reflexen clarament el sentit lliberal de l'època i tenen el valor de cosa històrica, preveïen ja que els seus noms serien recordats per les generacions futures perquè era tanta l'idealitat que servia de fonaments a l'edifici que aixecaven, que'l temps no tindria prou empenta per a enderrocar-lo. Varen ésser vidents, aquells homes; i és que en l'empresa hi posaren l'ànima, i ella aleteja encara avui per tots els àmbits del Centre i s'imposa sobirana com a gufa dels que menen l'entitat. Sols aixís s'explica que aquell ambient d'austeritat hagi pogut resistir a les mudances de les costums, ben diferents les d'avui de les de cinquanta anys enrera.

Pot dir-se que'l Centre és avui lo mateix que era quan el van fundar, pero com que tot ha evolucionat i el Centre ha permanescut estacionari; la seva transcendència en la cultura pública, en la vida social, es menys eficaç de lo que era allavors.

Dintre el mateix ideal que informá als fundadors, en el mateix ambient auster, el Centre devía ascendir a mesura que pujava el nivell moral del poble. Ja ho ha provat, ja s'hi han es-

mersat energies per a conseguir-ho; pero no s'ha passat del terreny de la teoria. I sabeu per qué? Doncs perquè l'evolució devía ésser integral; havia d'evolucionar, en primer lloc, en la seva economia; havia de sortir de l'estat de misèria en que sempre s'ha trobat, perquè la societat en general l'ha soferta també aquesta evolució. D'aquí prové el desequilibri atidor, que ha fet morir en flor belles iniciatives i que ha privat la creixença, desenvollop i adaptació a les necessitats i manera d'ésser dels temps moderns.

El problema és conegut de tothom ja fa molts anys, pero ningú ha tingut la valentia necessària per a resoldre'l, i no l'ha tinguda, perquè tots som víctimes de prejudicis que ordinariament esdevenen la rêmora que retarda tot progrés, i el prejudici que ha entrebancat l'avenç del Centre, no és altre que'l de creure que la situació dels socis de nostra entitat cultural és la mateixa que la dels de cinquanta anys enrera. Aixó és fals. Hi ha hagut una mutació de valors que lògicament se havia de reflexar en la vida econòmica de la Societat i no ha sigut aixís. I ara diem nosaltres: si no acaba el desequi-

libri de que abans hem fet esment, sino venen els mateixos socis del Centre a enrobustir la vida econòmica de la entitat, el generós patrici, el nostre bon amic Evarist Fàbregas no veurá realitzat el seu bell somni.

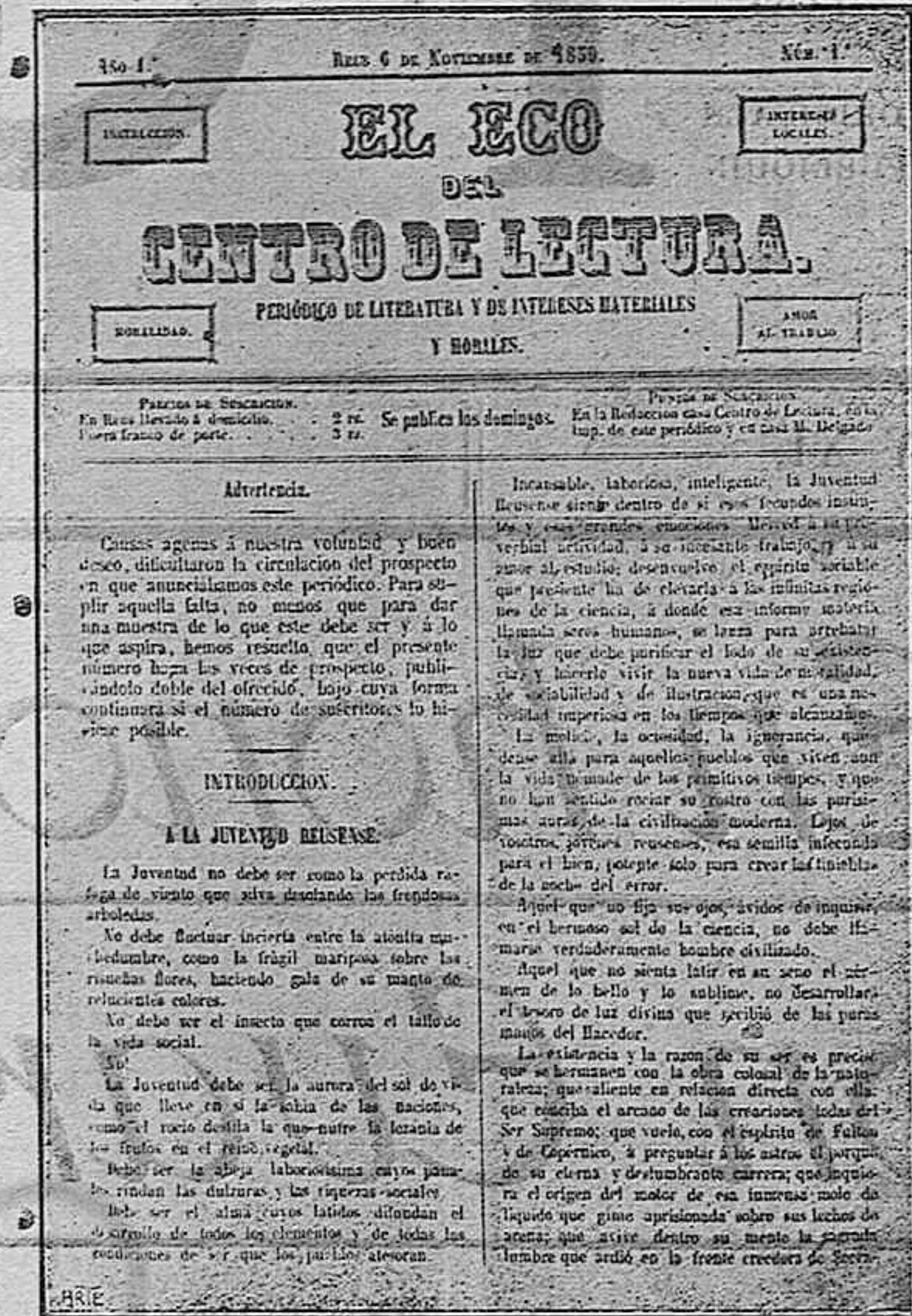
Perque en Fàbregas, amb el seu exemplar donatiu, no ha pretès resoldre el problema que té plantejat el Centre de Lectura. En Fàbregas no ha fet més que desensopir a la entitat dels seus amors i posar-la en magnífiques condicions de lluita. Si ja en possessió del casal que en Fàbregas li ha regalat, el Centre, els socis que'l componen, segueixen considerant-lo com un cos mort que s'aguanta per la força de l'inèrcia, persistirà, aixó sí, pero no complirà l'alta missió social que té senyalada.

Fins ara el Centre ha viscut per la seva tradició, per la seva història; de aquí en avant ha de viure per la seva obra actual, per l'esforç, per la voluntat concienta de tots els seus components. I cab esperar que serà aixís, perquè el noble gest den Fàbregas ha remogut les aigües entollades, ha fet vibrar el cor del Centre. Penyora n'és el gran nombre de socis, prop del vuitanta per cent, que assistiren a la reunió general en que es doná compte del donatiu i compra de la casa; i de més alt relleu encara és el nombre extraordinari d'inscrits al àpet que s'ha de celebrar avui i en commemoració del qual publiquem el present nombre extraordinari.

Aquests dos fets, obren el cor a la esperança i engendren optimisme. Tenim fé, molta fé en l'avenir del Centre, i si les nostres esperances, si les nostres il·lusions tenen confirmació en la realitat, la major gloria de l'amic Fàbregas serà, no haver regalat al Centre l'esplèndid casal que ocupa amb tot i ésser aquest un fet de imponderable valor; la gloria den Fàbregas serà la de haver despertat al Centre del seu són embrutidor.

El gest den Fàbregas

Quan la gent parla de la donació feta al «Centre», diu: No ho podia fer ningú més que en Fàbregas! No ho sabem aixó; lo que sí sabem és que es un gest digne d'ell, no perquè sigui un home acabat, sino per que es l'home dels grans amors, perquè es un romàntic, perquè en ell, han reviscut els entusiasmes i fins les idealitats que eren les característiques de generacions de reusencs que han passat, deixant rastre lluminós de grats records.

EL PRIMER NOMBRE DEL
ECO DEL CENTRO DE LECTURA

CENTRE DE LECTURA

LA BIBLIOTECA

El donatiu fet ara al Centre no és més que una anella de la llarga cadena d'episodis que recordaran eternament la vida de l'Evarist Fàbregas. Els que el coneixem a fons, els que hem conviscut amb ell, els que hem trempat la nostra ànima a l'escalf dels seus sans optimismes, som els que coneixem el veritable valor del seu gest d'ara. És una làstima que no pugui ser conegut de tothom. La llegenda, la fantasia popular la ombreja quelcom, perquè, creieu, amics, sols un gran amor podia inspirar tan noble acció.

Aquest amor al Centre ha arreilat tan fonament en el cor den Fàbregas, perquè el Centre és la concreció dels seus ideals. Ell opina que'l benestar general del poble, està en direcció directa, en relació íntima amb la cultura del mateix poble; així diu: la missió del Centre és il·lustrar, instruir, educar, a les classes productores. Tan com més il·lustrades aquestes siguin, major riquesa produiran en profit d'elles mateixes i del capital i a l'ensem, amorosiran les costums, crearan ambient de civilització i en conseqüència faran més agradable la vida. I encara, amb la seva bondat ingènita afegeix per a treure relleu al seu altruisme: Es egoisme, creieu, egoisme, el meu amor, els meus esforços per al mello-rament de les classes obreres!

Tan de bo que les doctrines de l'amic Fàbregas siguessin compartides; tant de bó que el seu gest sigués imitat. Allavors sí que les seves teories esdevindrien realitat!

Mes siga com siga, ell té la satisfacció del deure complert, i nosaltres la d'enorgullir-nos tenint per amic a un home tan bó, tan generós com l'Evarist Fàbregas.

El casal del Centre de Lectura

Tots el coneixem. Qui és que no ha passat per les seves aules; qui no ha cercat en la seva Biblioteca delectacions per al seu esperit o profitoses ensenyances; qui no l'ha visitat en ocasió de conferències, d'exposicions, de vetllades teatrals?

Es gran, veritat? Ofereix espai per a satisfer totes les necessitats de la vida corporativa... però per a que correspongui a lo que'l Centre deu ser, per a que la nostra entitat cultural esdevingui la veritable casa del poble, per a que pugui tancar totes les activitats intel·lectuals del nostre poble, s'ha de reformar. Per aixó calen els mitjans que tots els ciutadans sense distinció i en la mida de llurs forces tenen el deure de portar-hi. Si Reus ho vol, el pensament de l'amic Fàbregas serà realitzat dintre un plaç ben curt.

Ens consta que la Junta Directiva del Centre ha emprés els treballs necessaris per a tal obecte i nosaltres

aprofitem l'ocasió del dia d'avui, per a recordar a tots els bons reusencs el deure en que's troben de somar el seu concurs a tan magna empresa.

El tribut de l'Ajuntament

En el dep. tx ordinari de la sessió que celebrà abans d'ahir l'Ajuntament hi figurava la comunicació següent del Centre de Lectura, que llegí el senyor secretari:

«La Junta de Govern d'aquest Centre de Lectura se complau en comunicar a eixa Excm. Corporació Municipal que l'escriptura d'adquisició de la casa hostatge d'aquesta Societat, per voluntat expressa del generós donant de la quantitat necessària per a dita adquisició don Evarist Fàbregas i Pamies, hi figura la següent clàusula de interès per a l'Ajuntament:

«Que en caso de disolució de la Sociedad Centro de Lectura acordada mediante los trámites que señalan los Estatutos, el inmueble adquirido pasará a ser propiedad del pueblo de Reus y en su representación del Ayuntamiento, quien se incautará de dicho inmueble por sí solo para conservarlo también y destinarlo a fines análogos a los del Centro de Lectura, como son Biblioteca, Museo o Escuelas.»

En breu aquesta Junta enviarà a eixa Excm. Corporació, copia literal de l'escriptura.

A l'ensem, aquesta Junta creu un deure comunicar a V. E., per si té a bé assistir-hi o enviar-hi representació, que en testimoni d'agraïment, el Centre ha organitzat un Banquet en honor del senyor Fàbregas, quin acte tindrà lloc el proper dia 2 de juliol en el Teatre Circo.

Lo que m'és grat comunicar a V. E. per al seu coneixement.

Reus 28 de juny de 1916.—El secretari, Pere Savé.—Benvist, Cavallé, president.

A l'Excm. Ajuntament d'aquesta ciutat.»

Terminada la lectura del precedent document usa de la paraula el senyor Prieto en termes encomiàstics per al senyor Fàbregas; complaguent-se—diu—en enlairar per la seva generosa acció a qui ha tingut per adversari en el Consistori.

Proposa que consti en acta l'agraïment de la Corporació pel generós donatiu i que s'adhereixi l'Ajuntament a quants actes se celebrin en honor del senyor Fàbregas.

En termes semblants s'expressa el senyor Barberá, i lo mateix fa el senyor Rojo, en nom ambdós de les respectives minories.

El senyor Aguadé fa constar que'l senyor Prieto ha parlat també en nom dels seus companys de minoria.

Seguidament usa de la paraula el senyor Magriñá fent una gran elogi del senyor Fàbregas com company que

fou de la majoria consistorial en l'últim bieni desempnyant la primera tinença d'Alcaldia.

Acaba adherint-se en nom de la minoria regionalista a tot quant se faci en honor den Fàbregas per son generós donatiu al Centre de Lectura.

El senyor López fa constar la seva adhesió en nom de la minoria dinástica i proposa enviar un representant de l'Ajuntament al banquet del diumenge.

Parla a continuació el senyor Balagué, qui està emocionadíssim, recullint l'al·lusió que s'ha dirigit a la minoria nacionalista republicana per haver format part d'ella en sa actuació de regidor, el senyor Fàbregas. Expressa la seva satisfacció fondíssima pel tribut del Consistori al company volgut que tant honra al nostre partit. Creu que pot en nom seu, recullir les paraules encomiàstiques que se li han dirigit, i remercia-les amb efusió com ho faria el propi homenajiat.

Pondera el donatiu al Centre de Lectura, que diu ha sigut fet al poble, perquè la benemèrita entitat n'és una representació genuïna. Aixó farà que mai sigui el nostre desig de que la casa adquirida passi a ésser propietat de l'Ajuntament. (Aprovació unànim del Consistori.)

El senyor Barberá proposa que els regidors que assisteixin a l'apet ostentïn la representació de l'Ajuntament. El senyor Balagué creu que aquesta representació l'ha de portar l'alcalde i els regidors que l'acompanyin.

La presidència s'adhereix a quantes manifestacions s'han fet en honor del senyor Fàbregas per son gest altament honorós. Accepta l'encomanda que se li fa d'assistir al banquet com alcalde i en representació de l'Ajuntament.

S'acorda de conformitat.

Centre de Lectura

Àpet en honor de D. Evarist Fàbregas

Per a la major organització de l'acte, la Junta de Govern del Centre fa públiques les següents observacions per a coneixement dels senyors socis inscrits:

Les taules ocuparan el pati, escenari, palcos i passadissos laterals de platea, o sigui tot l'espai disponible per ésser molt superior a quatre-cents el nombre de socis inscrits.

Tots els tickets porten els nombres corresponents als setis numerats de les taules.

A més dels corresponents cartellots en l'interior del Teatre per a guiar als comensals, en el vestibul s'exhibirà un plànol detallat de la disposició de les taules.

El Teatre s'obrirà a les dotze i l'acte

començarà a dos quarts d'una. Se prega la puntualitat.

A dos quarts de tres, hora en que's calcula començaràn els parlaments, se permeterà l'en rada del públic a les galeries.

El Banquet será servit per l'acreditat Hotel París Continental.

MENU.—Encurtits: Xorisso, raves i olives.—Plats: Canelonis a la Rossini. Badella a la fricancièra. Pollastre rostit.—Dolç: Pastelets a la crema.—Postres: Galetes i fruita del temps.—Vins: del país.—Xampany.—Café.

Se prega encarescudament als socis inscrits passin a recullir a la Consergeria del Centre el corresponent "ticket" fins a les dotze. Passada dita hora, en la taquilla del Teatre Circo.

Per a l'entrada a la platea i escenari será indispensable la exhibició del "ticket".

Els "tickets", seràn recullits pels cambrers.

Havent d'acabar l'acte a hora determinada, s'ha limitat el nombre de parlaments.

LA JUNTA DE GOVERN.

Informació

Escola de Viticultura i Enologia de Reus

Observacions Meteorològiques DEL DIA D'AHIR

	A les 9	A les 15
Baròmetre corregit a 0°	752.6	751.4
TERMÒMETRE	Sol... 31.3	
	Ombra... 24.7	
PSICRÒMETRE	Sol... 16.2	
	Ombra... 16.2	
Termòmetre sec.	23.5	24.8
Idem humit...	18.0	17.7
Humitat relativa de l'aire.	59.2	49.5
Tensió del vapor acuos.	12.6	11.5
ANEMÒMETRE	S.	S.
Direcció del vent.	89.	48.
Velocitat del vent.	90.0	
Pluviòmetre...	4.5	3.7
Evaporímetre...	Ras	Ras
Estat del cel...		

Els confreres locals «Diario de Reus», «Las Circunstancias», «La Justicia Social», «La Veu del Camp» i «República» han dedicat paraules encomiàstiques al gest de l'Evarist Fàbregas.

No les reproduïm en el present número extraordinari, com hauria estat el nostre gust, per manca d'espai.

El escultor Juli Antonio ofereix terminar a fi d'any el grup escultòric del Monument als marts, que ha d'erigir-se a Tarragona, imposant la condició de que no li ha de faltar el bronzo necessari que la Comissió ha d'obtenir del Govern.

A l'avencada edat de 71 anys ha deixat d'existir donya Teresa Horta Caixelós, mare de don Joan Barbé, de la raó social «Barbé i Martí», i mare política de nostre excel·lent amic don Tomás Llauredó Serra, a qui endremem, lo mateix que a la demés família, l'expressió de nostre condol. L'enterro efectuat ahir, se vegé molt concorregut.

Avui en el Teatre Fortuny s'hi projectarà l'interessant pel·lícula «El ideal», preciós drama en cinc parts, serie «Creacions distingides», de l'American film, i altres pel·lícules.

En l'express d'ahir sortí cap a València nostre particular amic l'oficial de Teléfons, don Euric Mollá Albi, a l'objecte de contraure matrimoni amb la simpática senyoreta D.ª Carme Blasco Alcayna, filla del reputat mestre compositor don Francisco Blasco.

Des d'aquestes columnes ens prega el despedim de tots els seus amics i coneguts, lo que per manca de temps no pogué fer-ho personalment.

Un feliç viatge li desitgem i moltes prosperitats en son nou estat.

Amb les funcions d'avui se despedeix del nostre públic l'aplaudida companyia de sarçuela dels senyors Güell i Sala-Leyda que ha donat un curt nombre de funcions al Teatre Circo. El programa el publiquem a la secció d'espectacles.

Els astrònoms anuncien que dintre de poc una onada de calor recorreirà el globo terrestre, produint grans estragos.

Ans d'ahir se vegé a l'Audiencia provincial una causa per furt, efectuat en una sastreria d'aquesta ciutat, contra Josep Benet, menor de quinze anys, veí d'aquesta.

Els pèrits declararen que'l processat obrà sense discerniment, i el fiscal retirà l'acusació.

La guardia civil de Riudecols comunica la detenció de Rafel Pedret, que produí ferides al cap, amb una pedra, a Joan Oller.

Amb un esplèndid programa de notables pel·lícules, avui tindràn lloc a la concorreguda Sala Reus grans sessions de cine.

Els carabiners de les platges de Sant Salvador han apresat onze bultos de tabac de contrabàndol.

Aquest migdia de 12 a 2, tindrà lloc en el Gran Café-Restaurant de París l'acostumat concert Guinart, executant les següents composicions:

«Roses du Midi» (valz)	Strauss
«Boris Goudonow»	Monssorgski
«La Poupée»	Audran
«Tanhauser»	Wagner
«La gloriosa bandera»	Blon

En la Sucursal de la Caixa de pensions per a la vellesa i d'estalvis, durant la pròxima setmana s'hi trobarà de torn el vocal de sa Junta de patronat, don Evarist Fàbregas.

En el teatre d'estiu de la recreativa societat «La Palma» aquesta nit s'hi representarán les celebrades comedies «Los Hugonotes» (2 actes) i «El sueño dorado» (1 acte). Finalitzarà l'acte amb l'acostumat ball-reunió en obsequi a les senyorettes.

Avui a la nit de 10 a 12, la Banda Municipal donarà un gran concert a la Cerveseria Oriental, situada al passeig de Mata.

Abans d'anit, a les 10, una veïna habitant a l'arraval alta de Jesús promogué un escàndol a la via pública, siguent amonestada per un agent de la autoritat.

En el saló Kursaal avui s'hi donaràn escullides sessions de cine, exhibint-se els 9 i 10 episodis de l'interessant cinta «La moneda rota».

Espectacles

Teatre Fortuny

Grans sessions de cine per a avui. Nou programa de cintes. Sessions tarda i nit. Preus i hores de costum.

Teatre Circo

Funcions per a avui.—Tarda, a dos quarts de sis: «El nido del principal» i «Las Bribonas».

Nit.—10.ª d'abono.—Comiat de la companyia: «El amigo Melquifades», «Los hombres alegre» i «La niña de las planchas».

A dos quarts de 10.

Sala Reus

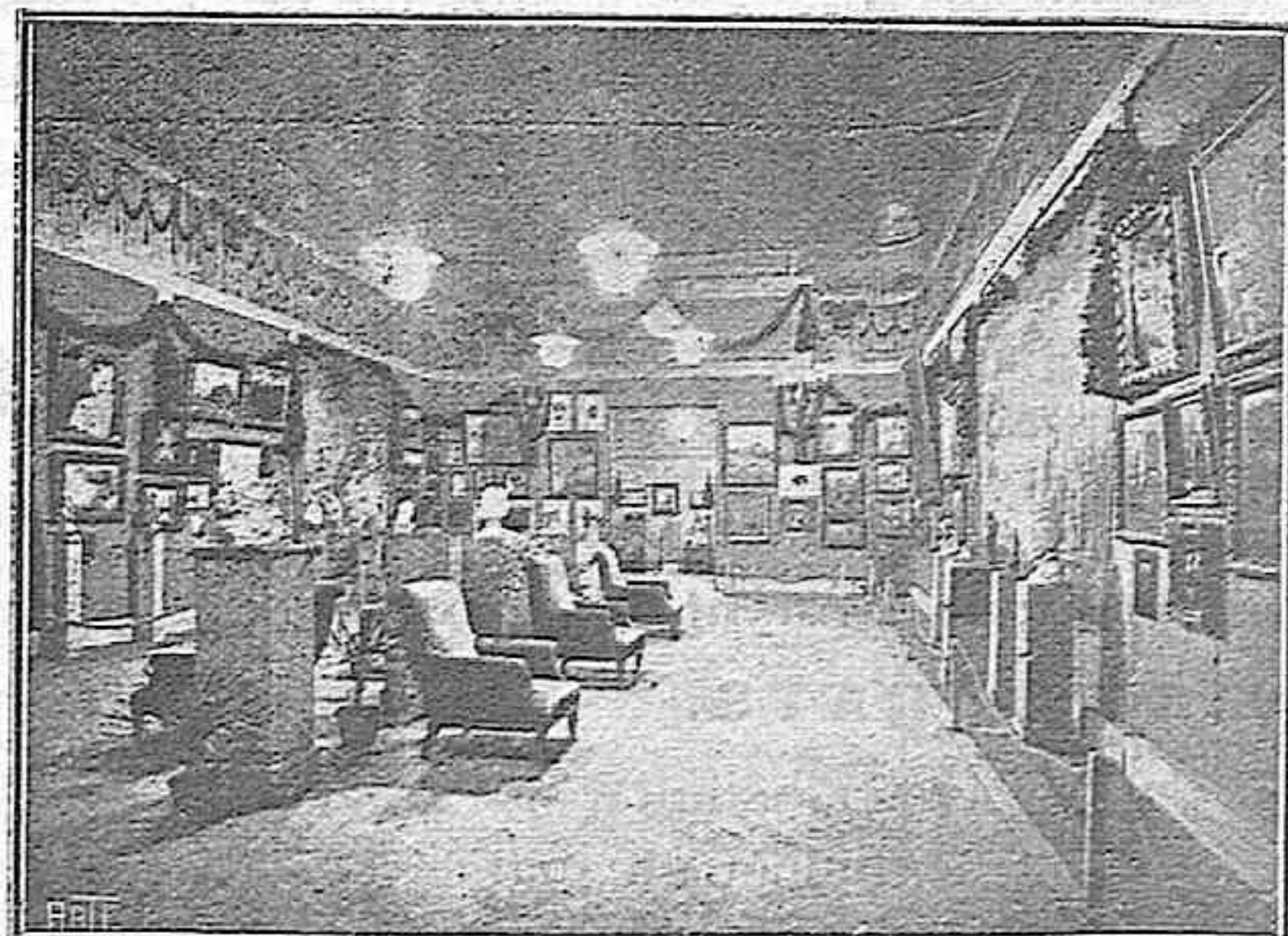
Grans sessions de cine per a avui. Esplèndid programa. Sessions tarda i nit. Preus i hores de costum.

Kursaal de Reus

Grans sessions de cine per a avui. Esplèndid programa. Sessions tarda i nit.

UNA VISTA DEL TEATRE DURANT UNA EXPOSICIÓ

UNA VISTA DEL SALÓ D'ACTES DURANT UNA EXPOSICIÓ

EL CAS MES ENZILL DE TOS;

el refredat més simple; qualsevol lleugera inflamació, més ue afeccions transitories constitueixen un perill seriós i constant. La TISIS, BRONQUITIS CRÒNICA, l'ASMA, etc., són ben sovint el resultat de mals tractats. Les

PASTILLES SERRA

compostes de balsàmics, antissèptics i espectorants que tenen la facultat d'aliviar i curar tota mena de TOS i enfermetats de les vies respiratòries són el remei millor que pot recomanar-se en la seguretat d'obtenir promptes i satisfactoris resultats.

Calma la tos ràpidament, estova el pit, descarrega els pulmons i fan desaparèixer tot seguit la fatiga que oprimia i dificultava la respiració.

Es venen a 2 rals caps.

FARMACIA SERRA, Arraval de Santa Agna, 80 - REUS

Litinoides Serra

Primera sal litínica fabricada a Espanya per a l'obtenció de

riquíssima aigua de taula

Exigiu sempre el nom Litinoides Serra sobre fons blau i tindreu la garantia de que la bossa és llegítima, essent l'únic veritable remei per a prevenir i curar malalties de l'estómac, fetge, ronyons, mal de pedra, etc. Proporcionen una aigua pura, fresca, carbònica, deliciosa de gust.

Es venen en caps de 12 paquets a 1 pesseta; de 50 paquets a 3'65 pessetes; de 100 paquets a 7 pessetes; UN PAQUET SOLT: 10 CENTIMS.

EL RECONSTITUENT MILLOR

és aquell que basant-se en teories científiques admeses universalment, proporciona a l'organisme empobrit un immediat alivi i la reparació progressiva de les forces perdudes. La

Enofostorina Serra

agradable al paladar com la més fina de les begudes, té una acció vivificant tal que pot dir-se que REFA el cos rendit per l'anèmia; remineralitza la materia gris; aclareix la ment i retorna el bon humor.

Es indispensable per a totes aquelles persones convalescents de llargues malalties, per a combatre la vellesa prematura, enfortir al débil i vigoritzar a l'impotent.

IBARRA i C. S. en C.-Sevilla

Línia regular de grans vapors

Tots els DIJOUS sortida fixa del port de TARRAGONA per a València, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Cadiz (admetent carrega per a Ayamonte i Illa Cristina), Huelva, Sevilla, Vigo, Villagarcía-Carril, Corunya, Ferrol, Avilés, Santander, Bilbao, Pasajes i San Sebastián. -- Servei ràpid eventual per a Galicia i Nord d'Espanya, amb escales a València, Alacant, Málaga, Sevilla, Vigo, Corunya, Santander i Bilbao, empleant solament 14 dies en el viatge. -- S'expedeix coneixement directe per a Larca i Sant Esteve Pravia, amb trasbort al vapor Luarca núm. 30 i per a Dunquerque als vapors de la Companyia Francesa «Denia i d'Anzina».

Viatges extraordinaris a Palma de Mallorca

Unic servei fixe i setmanal per a Cette i Marsella tots els divendres

PROXIMES SORTIDES

Per a la Costa d'Espanya

Juny	8	Vapor Cabo	Santa Pola
"	15	"	Roca
"	23	"	Higuer
"	30	"	San Martín

Per a Cette i Marsella

Juny	2	Vapor Cabo	Roca
"	9	"	Higuer
"	16	"	San Martín
"	23	"	Oropesa

NOVA LAMPARA ESTRANGERA

Làmpara Nitrògen

Dispot 1/2 Watt

Gran potencia lluminica. -- Consum veritat.

Duració sens rival

Demaneu-la a tots els bons establiments d'Electricitat i a vostres electricistes.

Concessionari i dipositari per a Espanya i Portugal:

Plutarc Texidó. - Carme, 35. - Barcelona

Per a demandes, dirigir-se a la tenda de material elèctric, CARME, 35. -- PROP DE LES RAMBLES

Representant a Reus:

JOSEP BALDRICH

Sant Elies, 2, 2.ºn, 1.ª

GRAN HOTEL DE LONDRES

HOTEL DE PRIMER ORDRE

Habitacions amb telèfon urbà i interurbà :: Habitacions amb banys, dutxes i telèfon :: Calefacció central

Casa Pujol

Monterols, 37.-Reus **SASTRERIA** Major, 60.-Lleida

Casa especial en la mida

Trajos confeccionats a l'última moda per a SENYORS, des de 10 pessetes.

Trajos confeccionats per a NOIS, des de 3 pessetes.

Gran novetat en **Bastons**

Sombreros de palla **GRAN MODA** a preus mai vistos

PREU FIXO

Xorisso marca EL LEON

Fabricats exclusivament amb carns de tocino escullides i fresques

De venda:

Josep Fargas, carrer Santa Agna.

••

JOVE de 12 a 15 anys se'n necessita un a la Farmacia del Castell. Inútil presentar-se sense bones referencies.

••

Preservar-se de malalties infeccioses es segur prenent el

VICHY PRATS

de Caldes de Malavella, similar al Vichy Francés i indiscutiblement igual al Vichy Catalá, indispensable per a les enfermetats de l'estómac.

DIPOSIT: Plaça de Catalunya (abans Teatre) núm. 7 REUS

Comestibles i colonials de R. Marimón

:: SASTRERIA

QUERALT ::

Monterols, núm. 35. - Reus

Rebudes les últimes novetats d'estiu, aquesta casa, malgrat l'aument que han sofert els panyos, continua venent als preus antics.